

Super PISICILE RĂZBOINICE

De ce îi scânteiau așa ochii de îngrijorare?

Sau... mi se pare mie?

Dintr-odată, Pană de Gâscă s-a aplecat spre ea, trăgându-se mai aproape.

— Precum focul vei străluci în pădure, a șuierat el.

— Poftim? a tresărit Labă Albastră.

Nu cumva vraciul își pierduse mințile?

— Creanga în flăcări a fost un semn trimis de Clanul Stelelor, i-a destăinuit el cu ochii scăpărându-i. Tu ești foc, Labă Albastră, și vei străluci în pădure.

Alarmată, Labă Albastră s-a dat înapoi.

Ce tot îndruga Pană de Gâscă?

— Dar bagă de seamă!

Labă Albastră a înțepenit.

— Apa nimicește și cel mai aprig foc.

Erin Hunter

Super
PISICILE
RĂZBOINICE

Profetia lui Stea Albastră

Traducere din limba engleză de
Daniela Preda

Redactare: Andrey Oti
Tehnoredactare: Liviu Stoica
Corectură: Bernadeta Filip
Design copertă: Andra Penescu

WARRIORS SUPER EDITION: BLUESTAR'S PROPHECY

Erin Hunter

Copyright © 2009 by Working Partners Limited
Series created by Working Partners Limited
All rights reserved.

SUPER PISICILE RĂZBOINICE: PROFETA LUI STEA ALBASTRĂ

Erin Hunter

Copyright © 2022 Editura **Galaxia Copiilor**
All rights reserved.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HUNTER, ERIN

Super Pisicile războinice: Profeta lui Stea Albastră / Erin Hunter;
trad. din lb. engleză de Daniela Preda. – București: Galaxia Copiilor,
2022

ISBN 978-606-796-148-5

I. Preda, Daniela (trad.)

821.111

Grupul Editorial **ALL**:

Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,
sector 6, cod 060512 – București
Tel.: 021 402 26 00
Fax: 021 402 26 10

Editura **Galaxia Copiilor** face parte din **Grupul Editorial ALL**.

/editura.all
www.all.ro

/galaxia.copiilor.carti
www.galaxiacopiilor.ro

Mulțumiri speciale lui Kate Cary

Glanul tunetului

LIDER

STEA DE PIN – motan cu blana maroniu-roșcată și cu ochii verzi

SEGUND

CĂDERE DE SOARE – motan cu blana portocaliu-deschis și cu ochii galbeni

PISIGĂ-VRAGI

PANĂ DE GÂSCĂ – motan cu blana bălțată, cenușie, și cu ochii de-un albastru-deschis

UCENIC, MUSTAȚĂ DE PANĂ

RĂZBOINIGI

(motani și pisici fără pui)

BLANĂ PIETROASĂ – motan cenușiu

COADĂ VIJELIOASĂ – motan gri-deschis, cu ochii albaștri

COLȚ DE VIPERĂ – motan peștit, cu blana maronie și cu ochii galbeni

PATĂ RUGINIE – motan vârgat, cu blana gri luminoasă și cu ochii de ambră

BLANĂ DE VRABIE – motan mare și vârgat, de un maroniu-închis, cu ochii gălbui

URECHIUȘĂ – motan cenușiu, cu urechile foarte mici și cu ochii de ambră

UCENIC, LABĂ ALBĂ

BLANĂ DE STURZ – motan de-un cenușiu-nisipiu, cu câteva fire de păr alb pe piept și cu ochii verzi

ARIPĂ DE MĂCĂLEANDRU – pisică cafenie, mărunțică și plină de energie, cu o pată roșcată pe piept și cu ochii de ambră

BLANĂ SCĂMOASĂ – motan negru, cu blana aspră și cu ochii gălbui

ZBORUL VÂNTULUI – motan târcat cenușiu, cu ochii de-un verde pal

UCENIC, LABĂ TĂRCATĂ

UGENIGI

COADĂ PESTRIȚĂ – pisică vărgată, cu blana deschisă la culoare și cu ochii de ambră

(pisici tinere, mai mari de șase luni, în pregătire pentru a deveni războinici)

MUSTAȚĂ DE PANĂ – motan de-un argintiu-deschis și cu ochii de chihlimbar, luminoși; are mustăți lungi și coada stufoasă; este ucenicul pisicii-vraci

LABĂ TĂRCATĂ – pisică bălțată, cu blana splendidă, pătată

LABĂ ALBĂ – pisică de-un gri-deschis, oarbă de un ochi

REGINE

(pisici care așteaptă să nască sau îngrijesc pui)

ADIERE IUTE – pisică albă, vărgată, cu ochii galbeni (mama lui Pui de Leopard, pisică cu blana neagră și cu ochii vezi, și a lui Pui de Petic, motan alb-negru, cu ochii de chihlimbar)

FLOAREA LUNII – pisică cu blana gri-argintie și cu ochii galbeni (mama lui Pui Albastru, pisică cenușie, cu ochii albaștri, și a lui Pui de Nea, pisică albă, cu ochii albaștri)

ZORI DE MAC – pisică cu blana lungă, de-un roșcat-închis, cu o coadă stufoasă și cu ochii de chihlimbar

BĂTRÂNI

(foști războinici sau regine, acum retrași)

MUSTAȚĂ DE BURUIANĂ – motan cu blana portocaliu-deschis și cu ochii galbeni

PICIOR DE BOSCORODEALĂ – motan maroniu, cu ochii de ambră și cu mers împiedicat

CÂNTEC DE CIOCÂRLIE – pisică bălțată, cu ochii de un verde-pal

glanul umbrelor

LIDER

STEA DE CEDRU – motan cu blana foarte închisă la culoare și cu pântecul alb

SEGUND

DINTE DE PIATRĂ – motan cenușiu, dungat, cu dinții lunguiți

PISIGĂ-VRAGI

MUSTAȚĂ DE SALVIE – pisică de culoare albă, cu mustățile lungi

RĂZBOINIGI

BLANĂ COLȚUROASĂ – motan dungat solid, cu blana maroniu-închis

INIMĂ DE VULPE – pisică cu blana roșcat-deschis

COADĂ DE CIOARĂ – pisică vărgată, cu blana neagră

UCENIC, LABĂ DE NOR

PICIOR DE FERIGĂ – motan cu blana roșcat-deschis și cu labelle închise la culoare

OCHI DE COARDĂ – motan vărgat, cenușiu cu negru, și cu o dungă mare peste ochi

FLOARE DE LAUR – pisică cu blana gri-închis cu alb

REGINE

FURTUNĂ DE PANĂ – pisică vărgată, cu blana maroniu-închis

NOR DE IAZ – pisică cu blana gri cu alb

BĂTRÂNI

PĂSĂRUICĂ – pisică mititică, vărgată, cu blana roșcată

COLȚ DE ȘOPÂRLĂ – motan cu blana maroniu-deschis și cu un colț răsucit în jos

glanul vântului

LIDER

STEA DE IARBĂ-NEAGRĂ – pisică cu blana de un gri-rozaliu și cu ochii albaștri

SEGUND

PANĂ DE STUF – motan vărgat, cu blana maroniu-deschis

PISIGĂ-VRAGI **INIMĂ DE ȘOIM** – motan maroniu-închis, cu pete și cu ochii galbeni

RĂZBOINIGI **DUNGĂ DE ZORI** – pisică cu blana auriu-deschis și cu dungă cafenii

UCENIC, LABĂ ÎNALTĂ

GHEARĂ ROȘIE – motan cu blana roșcat-închis

UCENIC, LABĂ DE CHIȚCAN

BĂTRÂNI **MURĂ ALBĂ** – motan mărunțel, cu blana complet albă

glanul râului

LIDER **STEA DE GRINDINĂ** – motan cenușiu, cu blana deasă

SEGUND **INIMĂ DE SCOICĂ** – motan cenușiu, cu pete

PISIGĂ-VRAGI **RUG DE MURE** – pisică albă, frumușică, cu pete negre și cu ochii albaștri

RĂZBOINIGI **GHEARĂ DE UNDĂ** – motan vărgat, cu blana negru cu argintiu

BLANĂ DE BUȘTEAN – motan maroniu

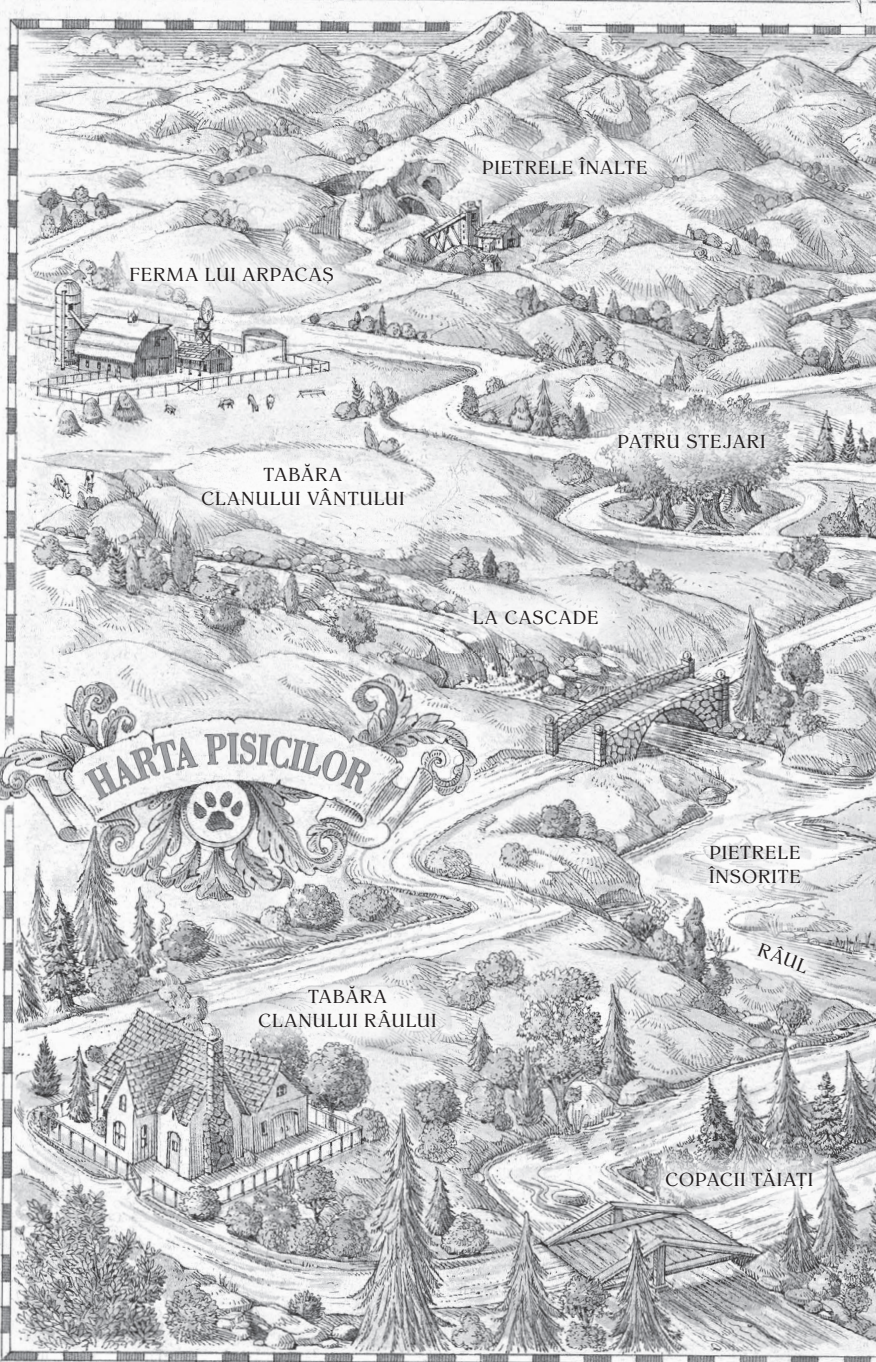
BLANĂ DE BUFNIȚĂ – motan maroniu cu alb

STROPI DE VIDRĂ – pisică cu blana albă și cu pete de-un roșcat-deschis

REGINE **TULPINĂ DE CRIN** – regină cu blana gri-deschis

COADĂ CAFENIE – regină cu blana cafeniu-deschis (mama lui Pui Cenușiu și Pui de Salcie)

BĂTRÂNI **GHEARĂ DE PĂSTRĂV** – motan dungat, cu blana cenușie

PIETRELE ÎNALTE

FERMA LUI ARPACAS

PATRU STEJARI

TABĂRA
CLANULUI VÂNTULUI

LA CASCADE

HARTA PISICILOR

PIETRELE
ÎNSORITE

RĂUL

TABĂRA
CLANULUI RĂULUI

COPACII TĂIAȚI

TINUTUL
HOFTURILOR

TABĂRA
CLANULUI UMBRELOR

CALEA TUNETULUI

COPACUL
BUFNITEI

TABĂRA
CLANULUI TUNETULUI

MARELE
SMOCHIN

PIETRELE
ȘERPILOR

GROAPA
CU NISIP

BRAZII ÎNALȚI

AȘEZAREA DE
DOUĂ-PICIOARE

LEGENDA

CLANURI

CLANUL TUNETULUI

CLANUL RĂULUI

CLANUL UMBRELOR

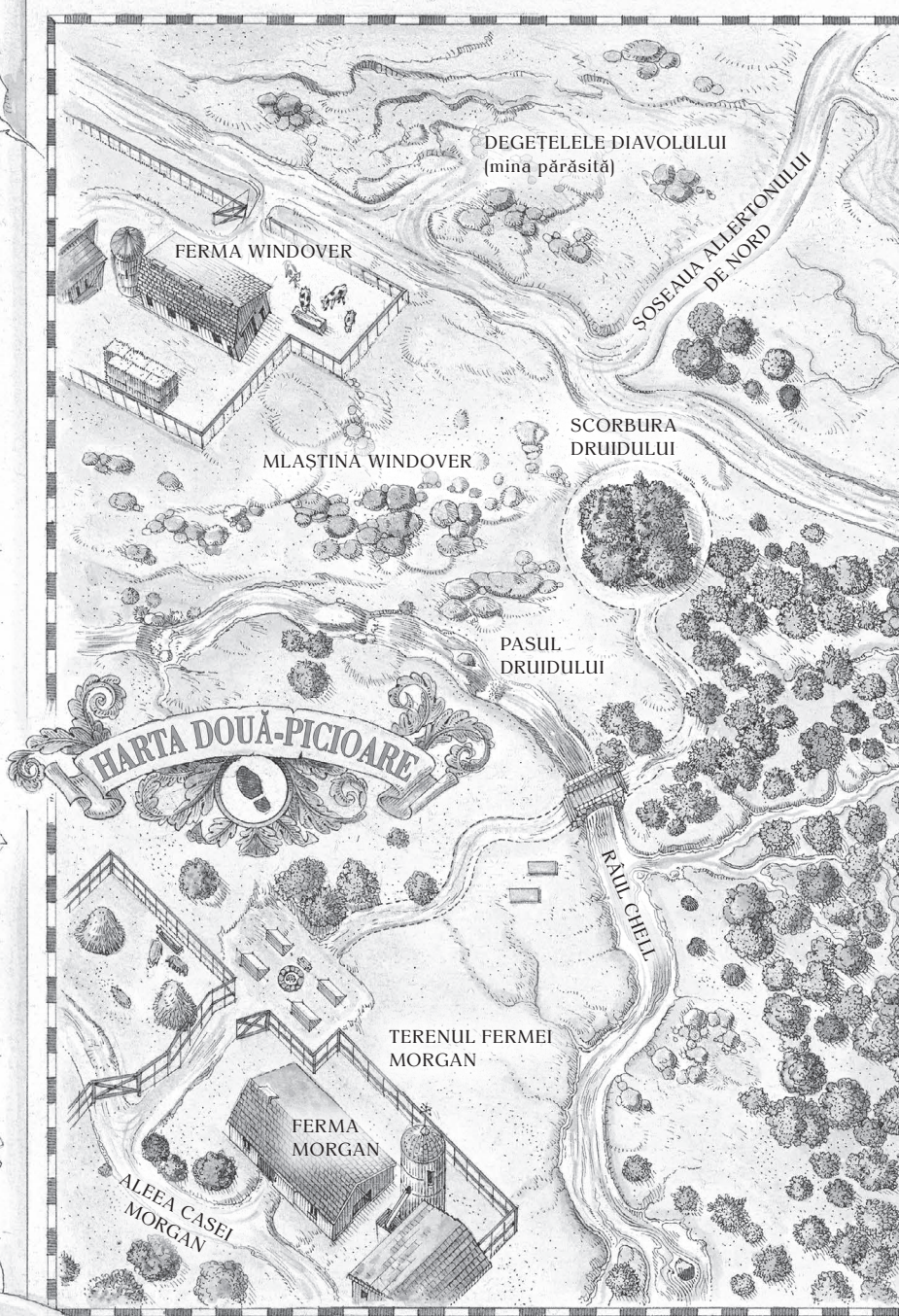
CLANUL VÂNTULUI

CLANUL STELELOR

NORD

DEGETELELE DIAVOLULUI
(mina părăsită)

FERMA WINDOVER

SOSEAUA ALLERTONULUI
DE NORD

MLASTINA WINDOVER

SCORBURA
DRUIDULUI

PASUL
DRUIDULUI

HARTA DOUĂ-PICIOARE

RAIL CHIEL

TERENUL FERMEI
MORGAN

FERMA
MORGAN

ALEEA CASEI
MORGAN

SPATIU RECREATIV
DIN ALLERTONUL
DE NORD

SOSEAUA WINDOVER

CODRUL WHITE HART

PĂDUREA CHELFORD

MOARA CHELFORD

CHELFORD

LEGENDA

ȚINUTURI

PĂDURE DE FOIOASE

CONIFERE

MLASTINI

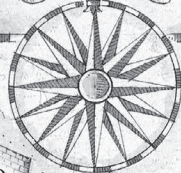

STÂNCI ȘI PIETRE

POTECI DE TRECERE

NORD

PROLOG

Stea Albastră și-a încetinit fuga, oprindu-se în ultima clipă pe marginea defileului; duhoarea de câine i-a pătruns în nări. Mai jos, pe fundul râpei, ferigile fremătau și se unduiau asemenea unor umbre întunecate. Blana roșcată a lui *Inimă de Foc* a scăpărat brusc, ca o văpaie, printre tufișuri. Pusese o distanță bunicică între el și haita de câini, însă potaia din fruntea cetei prinsese viteză și se apropia primejdios de secundul Clanului Tunetului.

Nu! El nu e pradă!

Stea Albastră a luat-o la goană pe versant în jos. Gâfâind, cu mușchii încordați, a ocolit trunchiurile copacilor; labele îi tot scăpau pe covorul de frunze al pădurii. A străbătut în mare fugă un desis de ferigi, orbită de frunzele care o plesneau peste ochi. Defileul era aproape, căci de acum se auzea râul izbindu-se de malurile cenușii. Va izbuti *Inimă de Foc* să ademenească haita de câini peste marginea stâncii? Numai de nu l-ar prinde câinele acela, înainte!

Stea Albastră a țâșnit dintre ferigi și a frânat din greu în luminișul de pe muchia crestei. De sub labele care i-au

patinat un strop, o ploaie de frunze s-a împrăștiat în hăul de dedesubt.

Oh, Clan al Stelelor! Nu se poate!

Inimă de Foc atârna între fălcile unui câine uriaș. Secundul Clanului Tunetului se zbatea, scuipând de furie, în vreme ce dulăul îl zgâlțâia cu o sclipire triumfătoare în ochi. Însă labele lui mătăhăloase alunecau vertiginos înspre capătul râpei.

— Nu te voi lăsa să-mi prăpădești clanul! a răcnit Stea Albastră.

Și, în clipa următoare, s-a aruncat asupra câinelui, lovindu-l năprasnic cu capul în coaste.

Câinele l-a scăpat din bot pe Inimă de Foc. S-a răsu-cit, uluit, spre ea.

Stea Albastră s-a ghemuit și și-a scos ghearele. Simțea cum sângele îi vuieste în urechi, dar nu se temea câtuși de puțin. De luni întregi parcă nu mai fusese atât de plină de viață. Și-a repe-zit labele înspre botul potăii, dar ghearele ei s-au încovoiat în gol. Câinele aluneca! Sub labele lui din spate, pământul se fărâmița, prăvălindu-se, ca o ploaie de pietre, pe panta abruptă a râpei. Cuprins de disperare, dulăul se chinuia zadarnic să se agațe de ceva – ghearele lui tocite nu-i erau de niciun ajutor. O clipă mai târziu, picioarele dinapoi i-au scăpat deasupra prăpastiei.

Din urmă, a prins a răzbate tropotul celorlalte câini, apropiindu-se.

— Stea Albastră! a țipat Inimă de Foc, în semn de avertizare.

Dar Stea Albastră nu-și putea lua ochii de la privirea înspăimântată a câinelui. A stat țintuită în loc până ce, dintre tufele de ferigi, haita a început să năvălească peste ei.

Stea Albastră și-a înfipt ghearele în pământul moale simțind cum, dintr-odată, aerul se îmbâcsise cu mirosul fricii. Zărind prăpastia care se căsca, scurt, înaintea lor, câinii și-au preschimbât mârâiturile în chelălăieli aprinse; avântul cu care veneau le purta labele tot mai aproape de genune. Nu reușeau să se oprească. Un zbieret disperat a trecut pe lângă urechile lui Stea Albastră care nici măcar nu s-a clintit. Primul câine se prăvălise în gol. S-a auzit o izbitură. Apoi, o clipă de liniște mormântală. Cu un zgomot ca de pleoscăit, trupul a căzut în apa învolburată de dedesubt.

Stea Albastră s-a încruntat, continuând să-l fixeze cu privirea pe liderul haitei.

— N-ar fi trebuit să amenințați în veci Clanul Tune-
tului! a șuierat ea.

Pe neașteptate, câinele și-a întins botul înspre pisică și a înhățat-o de una dintre labele din față. Pământul a prins a-i fugi lui Stea Albastră de sub picioare, în timp ce dulăul o trăgea cu el, peste buza prăpastiei. Cădea... Vântul vuia năprasnic în jurul corpului ei, răscolindu-i blana. Cădea... cădea înspre râul învolburat, care spumega dedesubt. Dând cu îndârjită disperare din labe, a apucat să scape dintre fălcile câinelui; în clipa următoare, s-a prăbușit în apă.

Râul era atât de rece, încât i s-a tăiat respirația. Orbită, a înotat împotriva curentului, croindu-și drum spre suprafață, cu inima încleștată de spaimă. Profeția lui Pană de Gâscă îi întuneca mintea: *Apa te va nimici*.

Blana ei deasă, îmbibată de apă, o trăgea la fund. Peste tot în jur – numai apă; nu știa cum să ajungă la suprafață. Plămânii îi urlau după aer. Se simțea mistuită de groază. Avea să se înece acolo, în apele clocotitoare ale defileului!

Un mieunat clar și familiar a răsunat prin vacarmul râului:

Nu renunța!

Inimă de Stejar?!

Îl auzea pe tatăl puilor ei cum îi șoptește în urechi: *E la fel ca atunci când alergi prin pădure. Ridică-ți bărbia. Lasă apa să te poarte la suprafață.*

Vocea lui îi dădea curaj, îi alunga spaima, și curând labele au început să i se miște ritmat în apă. Inima ei, strânsă de durere, și-a domolit bătăile. Încordându-se, și-a tot ridicat bărbia până când, în sfârșit, a simțit suflarea vântului peste față. Tușind și înecându-se, a tras adânc în piept o gură de aer.

Ai găsit drumul, i-a murmurat Inimă de Stejar la ureche.

Ce duios, ce dulce avea glasul... Poate că ar fi trebuit totuși să se lase purtată de râu, pentru ca râul să o ducă la el.

Stea Albastră, înoată! Du-te spre mal!

De data aceasta mieunatul lui Inimă de Stejar sunase ascuțit.

Pisoi! noștri te așteaptă.

Pisoi! noștri!

Gândul la pisoi a străfulgerat-o.

Nu-i poți părăsi fără să-ți iei rămas-bun de la ei.

Pătrunsă de noi puteri, Stea Albastră și-a reluat lupta. Dar, în clipa următoare, o umbră întunecată a lovit-o, scufundând-o din nou; pisica nu s-a lăsat, ci, dând energic din labe, a ieșit la suprafață. Gâlgâia cu gura plină de apă. Corpul unui câine s-a rostogolit pe lângă ea, apoi a dispărut în adâncuri, înghițit de curent.

Dacă un câine nu se poate salva, cum ar putea o pisică ca mine?

Prinsă în vârtejurile apei, vedea, ca prin ceață, cum i se perindau, pe sub ochi, vârfurile copacilor.

Ai să reușești! a îndemnat-o Inimă de Stejar.

Stea Albastră a zvâcnit din labe, dar le simțea moi, vâlguite, ca pe niște frunze înmuiate.

Dintr-odată, niște dinți au apucat-o de ceafă. Oare Inimă de Stejar o va duce la mal? Stea Albastră a clipit; limpezindu-și vederea, a întrezărit o blană roșcată.

Inimă de Foc!

El o prinsese.

— Ține-ți capul la suprafață! a bălmăjit motanul printre colții încleștați.

Stea Albastră ar fi vrut să-i ușureze efortul, dar își simțea blana tot mai grea, iar labele neputincioase nu mai aveau deloc forță împotriva apei. Pe cât de încrâncenat o trăgea Inimă de Foc din apă, pe atât de nemilos o trăgea apa în adâncuri.

Apoi un alt corp s-a atins de al ei.

Alt câine?

Și mai mulți dinți au prins-o de ceafă. Câteva labe au apucat-o dintr-o parte, încercând s-o scoată din râu.

În jurul ei înotau, cu mișcări puternice, line, alte pisici. Clanul Stelelor, oare? O purtau pisicile înstelate spre teritoriile lor de vânătoare?

Approape leșinată, s-a lăsat târâtă prin apă până când a simțit pietricelele zgâriindu-i coastele și pământul tare sub ea. Pisicile au ridicat-o pe malul nisipos și apoi au așezat-o pe iarba moale. Parcă ar fi avut pieptul plin de pietre – fiecare respirație se dovedea un chin. Iar ochii o usturau peste măsură, plini de apă; nu vedea nimic.

— Stea Albastră?

A recunoscut vocea lui Picior de Ceață. *Dar Blană de Piatră? Este și el aici?*

— Suntem amândoi aici.

O labă puternică a apăsător pe blană.

Inimă de Stejar avusese dreptate. Puii ei o așteptaseră.

Stea Albastră a încercat din răspuțeri să deschidă ochii. Distingea abia vag conturul lui Blană de Piatră; i se profilau umerii lați pe fundalul verde al pădurii. *Cât de bine seamănă cu tatăl lui!* Alături stătea Picior de Ceață, udă flească, cu blana șiroindu-i de apă.

Stea Albastră a simțit respirația cuiva pe obraz.

— Este bine? s-a auzit vocea fiicei sale, întrebându-l pe Inimă de Foc care stătea aplecat deasupra ei.

— Stea Albastră, sunt eu, Inimă de Foc. Ești bine acum, în siguranță.

Dar Stea Albastră abia îl auzea. Se uita lung la puii ei.

— M-ați salvat, a murmurat ea.

— Sst. Nu încerca să vorbești, a rugat-o Picior de Ceață.

Dar am atâtea de spus! Stea Albastră și-a întins botul spre ea:

— Vreau să vă zic ceva... vreau să vă cer iertare pentru că v-am trimis departe de mine.

A cuprins-o tusea. I-a țâșnit apă pe gură. Dar pisica s-a sforțat să adauge:

— Inimă de Stejar mi-a promis că Iaz Cenușiu va fi o mamă bună pentru voi.

— A fost, a incredințat-o Blană de Piatră din toată inima, iar Stea Albastră a tresărit.

— Îi datorez atât de mult...

Numai de-ar mai fi avut aer în piept, pentru a le explica totul... De ce nu găsisese calea de a le spune toate astea înainte?